AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/483

af 19. marts 2019

om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg vedrørende ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen (forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU (henholdsvis kapitalkravsforordningen (CRR) og kapitalkravsdirektivet (CRD IV)))

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([1]), særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ([2]) (»EØS-aftalen«) trådte i kraft den 1. januar 1994.

(2) I henhold til EØS-aftalens artikel 98 kan Det Blandede EØS-Udvalg beslutte at ændre blandt andet bilag IX til aftalen, der indeholder bestemmelser om finansielle tjenesteydelser.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([3]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([4]) skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(4) Bilag IX til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Den holdning, som Unionen skal indtage i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til den foreslåede ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen, baseres på det udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

([1]) EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6.
([2]) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2019.

På Rådets vegne
G. CIAMBA
Formand

UDKAST TIL

DET BLANDEDE EØS-UDVALGS AFGØRELSE Nr. …/2019

af …

om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen

DET BLANDEDE EØS-UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«), særlig artikel 98, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 68, EUT L 321 af 30.11.2013, s. 6, og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 2, skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer ([2]) skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([3]), som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 1, skal indarbejdes i EØS-aftalen.

(4) Forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU henviser til »moderinstitut i Unionen«, »finansielle moderholdingselskaber i Unionen« og »blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen«, som i forbindelse med EØS-aftalen forstås som henvisninger til enheder, der opfylder de relevante definitioner fastsat i forordningen, er etableret i en kontraherende part i EØS-aftalen og ikke er datterselskaber af andre institutter i andre kontraherende parter i EØS-aftalen.

(5) Direktiv 2013/36/EU ophæver Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF ([4]) og 2006/49/EF ([5]), som er indarbejdet i EØS-aftalen, og som derfor skal udgå af EØS-aftalen.

(6) Potentialet for uberettigede reduktioner i egenkapitalkrav ved brug af interne modeller er bl.a. blevet begrænset af national lovgivning til gennemførelse af artikel 152 i direktiv 2006/48/EF, som ved udgangen af 2017 blev erstattet af artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013. Der er dog fortsat flere andre bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, der giver kompetente myndigheder mulighed for at behandle samme emne, herunder muligheden for foranstaltninger, der opvejer uberettigede reduktioner i risikovægtede eksponeringsbeløb, se f.eks. artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, og for at pålægge forsigtige margener i kalibreringen af interne modeller, se f.eks. artikel 144 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 101 i direktiv 2013/36/EU.

(7) Bilag IX til EØS-aftalen bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.
([2]) EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27.
([3]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.
([4]) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
([5]) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I bilag IX til EØS-aftalen foretages følgende ændringer:

1. Teksten i punkt 14 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF) affattes således:

»**32013 L 0036**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338), som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 1.

Direktivets bestemmelser læses med henblik på denne aftale med følgende tilpasninger:

a) Uanset bestemmelserne i protokol 1 til denne aftale og medmindre andet er fastsat i denne aftale, forstås udtrykkene »medlemsstat(er)« og »kompetente myndigheder« således, at de ud over deres betydning i direktivet også omfatter henholdsvis EFTA-staterne og deres kompetente myndigheder.

b) Henvisninger til »ESCB-centralbanker« eller til »centralbanker« forstås således, at de, ud over deres betydning i direktivet også omfatter EFTA-staternes nationale centralbanker.

c) Henvisninger til andre retsakter i direktivet finder anvendelse, i det omfang og i den form disse retsakter er indarbejdet i denne aftale.

d) Henvisninger til EBA's beføjelser i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 i direktivet forstås i de tilfælde, som er omhandlet i og i overensstemmelse med dette bilags punkt 31g), som henvisninger til EFTA-Tilsynsmyndighedens beføjelser for så vidt angår EFTA-staterne.

e) I artikel 2, stk. 5, indsættes følgende nr.):

»11a) I Island: »Byggðastofnun«, »Íbúðalánasjóður« og »Lánasjóður sveitarfélaga ohf.««

f) I artikel 6, litra a), indsættes følgende afsnit:

»EFTA-staternes kompetente myndigheder samarbejder i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig når de sikrer et flow af relevante og pålidelige oplysninger mellem dem selv og andre parter i ESFS og EFTA-Tilsynsmyndigheden. EU-medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder tilsvarende med EFTA-staternes kompetente myndigheder.«

g) Artikel 47, stk. 3, finder ikke anvendelse på EFTA-staterne. En EFTA-stat kan ved aftaler indgået med et eller flere tredjelande indvillige i at anvende bestemmelser, som giver filialer af et kreditinstitut med hovedkontor i et tredjeland samme behandling på den pågældende EFTA-stats område.

De kontraherende parter underretter og konsulterer hinanden, inden de indgår aftaler med tredjelande på grundlag af artikel 47, stk. 3, eller, alt efter omstændighederne, dette litras første afsnit.

Når Den Europæiske Union forhandler med et eller flere tredjelande mod indgåelsen af en aftale på grundlag af artikel 47, stk. 3, og en sådan aftale sigter mod at opnå national behandling og reel markedsadgang for filialer af kreditinstitutter i de pågældende tredjelande med hovedkontor i en medlemsstat i Den Europæiske Union, bestræber Den Europæiske Union sig på at opnå samme behandling til filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i en EFTA-stat.

h) Artikel 48 finder ikke anvendelse. Indgår en EFTA-stat en aftale med et eller flere tredjelande vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan det konsoliderede tilsyn skal udøves på institutter, hvis moderselskab har hovedkontor i et tredjeland, og institutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderselskab, hvad enten det er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har hovedkontor i den pågældende EFTA-stat, skal den pågældende aftale sikre, at EBA kan indhente de oplysninger fra den pågældende EFTA-stats kompetente myndighed, som de har modtaget fra tredjelandes nationale myndigheder i henhold til artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

i) I artikel 53, stk. 2, indsættes ordene »eller EFTA-Tilsynsmyndigheden, alt efter omstændighederne« efter ordene »i henhold til dette direktiv«.

j) I artikel 58, stk. 1, litra d), indsættes ordene »eller EFTA-Tilsynsmyndigheden, alt efter omstændighederne,« efter ordet »ESMA«.

k) I artikel 89, stk. 5, ændres ordene »fremtidige lovgivningsmæssige retsakter i Unionen foreskriver offentliggørelsesforpligtelser« til ordene »fremtidige lovgivningsmæssige retsakter, der finder anvendelse i medfør af EØS-aftalen, fastsætter offentliggørelsesforpligtelser, som«.

l) I artikel 114, stk. 1, ændres, for så vidt angår Liechtenstein, ordene »en ESCB-centralbank« til ordene »den kompetente myndighed«.

m) I artikel 117, stk. 1, andet afsnit, indsættes ordene »eller EFTA-Tilsynsmyndigheden, alt efter omstændighederne,« efter ordet »EBA«.

n) I artikel 133, stk. 14 og 15, indsættes ordene »eller, for så vidt angår EFTA-staterne, EFTA-Staternes Stående Udvalg« efter ordet »Kommissionen«.

o) I artikel 151, stk. 1, indsættes, for så vidt angår EFTA-staterne, ordene »Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse indeholdende« efter ordene »i overensstemmelse med«.«

2. Følgende indsættes efter punkt 14 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU):

»14a **32013 R 0575**: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1), som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 68, EUT L 321 af 30.11.2013, s. 6 og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 2, som ændret ved:

— **32017 R 2395:** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27).

Forordningens bestemmelser gælder med henblik på denne aftale med følgende tilpasninger:

a) Uanset bestemmelserne i protokol 1 til denne aftale og medmindre andet er fastsat i denne aftale, forstås udtrykkene »medlemsstat(er)« og »kompetente myndigheder« således, at de ud over deres betydning i forordningen også omfatter henholdsvis EFTA-staterne og deres kompetente myndigheder.

b) Henvisninger til »ESCB-centralbanker« eller til »centralbanker« forstås således, at de ud over deres betydning i forordningen også omfatter EFTA-staternes nationale centralbanker.

c) Henvisninger til andre retsakter i forordningen finder anvendelse, i det omfang og i den form disse retsakter indarbejdes i denne aftale.

d) Henvisninger til EBA's beføjelser i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 i forordningen forstås i de tilfælde, som er omhandlet i, og i overensstemmelse med dette bilags punkt 31g, som henvisninger til EFTA-Tilsynsmyndighedens beføjelser for så vidt angår EFTA-staterne.

e) I artikel 4, stk. 1, nr. 75), indsættes ordene »Norge og« før ordet »Sverige«.

f) i artikel 31, stk. 1, litra b), læses, for så vidt angår EFTA-staterne, ordet »Kommissionen« som »EFTA-Tilsynsmyndigheden«.

g) I artikel 80, stk. 1 og 2, indsættes ordene »eller, hvis en EFTA-stat er berørt, EFTA-Tilsynsmyndigheden« efter ordet »Kommissionen«.

h) I artikel 329, stk. 4, artikel 344, stk. 2, artikel 352, stk. 6, artikel 358, stk. 4, og artikel 416, stk. 5, indsættes, for så vidt angår EFTA-staterne, ordene »Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelser indeholdende« efter ordene »ikrafttrædelsen af«.

i) I artikel 395:

i) I stk. 7 og 8 finder ordet »Rådet« ikke anvendelse for så vidt angår EFTA-staterne.

ii) For så vidt angår EFTA-staterne læses stk. 8, første afsnit, således:

»Beføjelsen til at vedtage en afgørelse for at acceptere eller afvise de i stk. 7 omhandlede foreslåede nationale foranstaltninger tillægges EFTA-Staternes Stående Udvalg«.

iii) Stk. 8, andet afsnit, første punktum, affattes således:

»Inden en måned efter at have modtaget underretningen, jf. stk. 7, afgiver EBA udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de punkter, der er omhandlet i nævnte stykke, eller, hvis udtalelsen vedrører nationale foranstaltninger foreslået af en EFTA-stat, til EFTA-Staternes Stående Udvalg og den pågældende EFTA-stat.«

j) I artikel 458:

i) For så vidt angår EFTA-staterne læses stk. 2, første afsnit, således:

»Hvis den myndighed, der er fastlagt i henhold til stk. 1, identificerer ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt EFTA-stat, og som denne myndighed mener bedre kan imødegås med strengere nationale foranstaltninger, underretter den EFTA-Staternes Stående Udvalg, EFTA-Tilsynsmyndigheden, ESRB og EBA herom og forelægger relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation om samtlige følgende punkter:«

ii) For så vidt angår EFTA-staterne læses stk. 4, første afsnit, således:

»Beføjelserne til at vedtage en gennemførelsesretsakt for at afvise de i stk. 2, litra d), omhandlede udkast til nationale foranstaltninger tillægges EFTA-Staternes Stående Udvalg, der træffer afgørelse på grundlag af et forslag fra EFTA-Tilsynsmyndigheden.«

iii) I stk. 4, andet afsnit, indsættes følgende:

»Når deres udtalelser vedrører en EFTA-stats udkast til nationale foranstaltninger, afgiver ESRB og EBA deres udtalelser til EFTA-Staternes Stående Udvalg, EFTA-Tilsynsmyndigheden og den pågældende EFTA-stat«.

iv) For så vidt angår EFTA-staterne læses stk. 4, tredje til ottende afsnit, således:

»Under størst muligt hensyn til de i andet afsnit omhandlede udtalelser og hvis der er solid, stærk og detaljeret dokumentation for, at foranstaltningen vil få negative virkninger på det indre marked, der vejer tungere end fordelene ved den deraf følgende finansielle stabilitet for en reduktion af de makroprudentielle eller systemiske risici, kan EFTA-Tilsynsmyndigheden inden for en måned foreslå EFTA-Staternes Stående Udvalg at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger.

Hvis der ikke foreligger et forslag fra EFTA-Tilsynsmyndigheden inden for en måned, kan den pågældende EFTA-stat omgående vedtage udkastet til de nationale foranstaltninger for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først.

EFTA-Staternes Stående Udvalg træffer afgørelse om EFTA-Tilsynsmyndighedens forslag inden for en måned efter modtagelsen af forslaget og angiver begrundelsen for at afvise eller ikke at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger.

EFTA-Staternes Stående Udvalg afviser kun udkastet til de nationale foranstaltninger, hvis det finder, at en eller flere af følgende betingelser ikke er opfyldt:

a) at ændringerne i den makroprudentielle eller systemiske risikos intensitet er af en sådan art, at de udgør en risiko for den finansielle stabilitet på nationalt plan

b) at artikel 124 og 164 i denne forordning og artikel 101, 103, 104, 105, 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU ikke i tilstrækkelig grad kan imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet

c) at udkastet til de nationale foranstaltninger er bedre egnet til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko og får ikke uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre kontraherende parter eller i EØS som helhed og derved udgør eller skaber en hindring for det indre markeds funktion

d) at problemet kun vedrører én EFTA-stat, og

e) at risiciene ikke allerede er imødegået gennem andre foranstaltninger i denne forordning eller direktiv 2013/36/EU.

EFTA-Staternes Stående Udvalgs vurdering skal tage hensyn til udtalelsen fra ESRB og EBA og være baseret på den dokumentation, som den i stk. 1 fastlagte myndighed har forelagt i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis der ikke foreligger en afgørelse fra EFTA-Staternes Stående Udvalg om at afvise udkastet til de nationale foranstaltninger inden for en måned efter modtagelsen af EFTA-Tilsynsmyndighedens forslag, kan EFTA-staten vedtage foranstaltningerne og anvende dem i en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først.«

v) For så vidt angår EFTA-staterne læses stk. 6 således:

»Hvis en EFTA-stat anerkender de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne artikel, underretter den EFTA-Staternes Stående Udvalg, EFTA-Tilsynsmyndigheden, EBA, ESRB og den kontraherende part i EØS-aftalen, der har tilladelse til at anvende foranstaltningerne«.

k) I artikel 467, stk. 2, læses »Kommissionen har vedtaget en forordning« som »ikrafttrædelsen af Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse indeholdende en vedtaget forordning«.

l) I artikel 497 for så vidt angår EFTA-staterne:

i) I stk. 1 og 2 indsættes ordene »Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelser indeholdende« efter ordene »ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af«.

ii) I stk. 1 læses ordene »er blevet vedtaget« som »finder anvendelse i EØS«.«

3. I punkt 31bc (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012):

a) Følgende led tilføjes:

»— **32013 R 0575:** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1), som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 68, EUT L 321 af 30.11.2013, s. 6, og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 2.«

b) I tilpasning zh) indsættes følgende:

»v) I stk. 5a indsættes, for så vidt angår EFTA-staterne, ordene »Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelser indeholdende« efter ordene »ikrafttrædelsesdatoen for den seneste af«.«

4. Følgende led tilføjes i punkt 31ea (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF):

»— **32013 L 0036**: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338), som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 1.«

5. Teksten i punkt 31 (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF) udgår.

Artikel 2

Den islandske og norske udgave af forordning (EU) nr. 575/2013, som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 68, EUT L 321 af 30.11.2013, s. 6, og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 2, og (EU) 2017/2395 og direktiv 2013/36/EU, som berigtiget i EUT L 208 af 2.8.2013, s. 73, og EUT L 20 af 25.1.2017, s. 1, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidenes* EØS-tillæg, er begge autentiske.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den […], forudsat at alle meddelelser er indgivet, jf. EØS-aftalens artikel 103, stk. 1 (*).

(*) [Ingen forfatningsmæssige krav angivet.] [Forfatningsmæssige krav angivet.]

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidendes* EØS-afsnit og EØS-tillæg.

Udfærdiget i Bruxelles, den …

På Det Blandede EØS-Udvalgs vegne

Formand *Sekretærer for Det Blandede EØS-Udvalg*

De kontraherende parters fælles erklæring til afgørelse nr. …/2019 om indarbejdelse af direktiv 2013/36/EU i EØS-aftalen

De kontraherende parter er enige om, at indarbejdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF i EØS-aftalen ikke berører alment gældende nationale bestemmelser om screeningen af direkte udenlandske investeringer for så vidt angår sikkerhed eller den offentlige orden.